

โ้ายามนี้สุดเหงานิจาอ้าย
ต้องจากบ้านห่างไกลเหมือนละเลย
คนคุ้นเคยต้องทิ้งไว้ไกลตา
มุ่งสู่หาดบางเบ็ดว่างงานสอน
ต้องจากจรห่างไกลเสนาหา
โอ้เปล่าเปลี่ยวสุดเหงาเศร้าอร่า
จากเคหาไกลรู้รันทนจวบใจ
แว่วเพลงร้องชมทะเลชวนให้ฝัน
ช่างเป็นวันที่อากาศแสนสดใส
หาดบางเบ็ดถิ่นนี้หนทางไกล
จิตคิดไปถึงเสียงคลื่นน้ำขึ้นเย็น

๑ ได้มาถึงคลองหัววังพนักตก

ปลื้มใจนักทุกคราเมื่อมาเห็น
ชาวชุมพรมีสุขทุกเช้าเย็น
ก็เพราะเป็นด้วยพระกรุณา
โปรดให้สร้างแก้มลิงเก็บน้ำไว้
นำไปใช้เมื่อคราวมีปัญหา
ถึงฝนตกน้ำป่าไหลหลากมา
สุขอุราน้ำไม่ท่วมแล้วชุมพร
ด้วยพระเมตตาของในหลวง
ข้าทั้งปวงสุขโขสโมสรร
พระบารมีล้วนเกล้าชาวชุมพร
ขอวิงวอนพระองค์ทรงพระเจริญ

๑ สะพานยาวข้ามคลองพนังตัก

ลงไปพักชื่นชมหน้าสรรเสริญ
ชาวชุมพรไม่ต้องระหกระเหิน
เคยยับเยินเสียหายนถล่มเย็น
ด้วยอำนาจบารมีที่ปกเกล้า
ข้าพระพุทธเจ้าพ้นทุกข์เจิญ
พระปรีชาสามารถชนร่มเย็น
ความดำเกัญห่วงหายพ้นภัยพาล

มองสายน้ำเส้นยาวสุดสายตา
ทั้งซ้ายขวาประจักษ์เป็นหลักฐาน
สายน้ำแห่งชีวิตตลอดกาล

ปล่อยน้ำผ่านลงทะเลช่วยบรรเทา
แต่ก่อนนั้นไม่มีคลองแก้มลิง
สรรพสิ่งถูกทำลายจนเจียบเหงา
ทั้งชีวิตทรัพย์สินอนาถเศร้า
ถูกรุมเร้าเมื่อฝนมาน้ำตาคลอ
ธรรมชาติปัจจุบันยิ่งเลวร้าย
ต้องวุ่นวายถูกลมน้ำทำลายหนอ
เพราะถูกกฎแห่งกรรมไม่รังโร
มนุษย์ก่อเฝ้าทำลายใช้ไม่เป็น

๑ ถึงสะพานหาดสวยทุ่งว้าวเล่น
เหมือนดั่งแดนสวรรค์ครั้งได้เห็น
คลื่นถาโถมโถมฟุ้งคลั่งกระเซ็น
ลมไล่เล่นเป็นเกลียวดัดเลี้ยวไป
คิดถึงเคยเคียงเขาลงเล่นน้ำ
ทะเลงามฟ้าสวยกลางน้ำใส
มาไว้รักแรมร้างเดินทางไกล
เปล่าเปลี่ยวใจจำพรากไปจากเธอ

แต่นี้ไปหลายวันจะได้พบ
คนเคยคบเข้าเย็นคงชะเง้อ
เคยฟังเขาร้องรำเพลงบ้ำเรอ
เคยละเมอเพื่อเสียงคู่เคียงกัน
ออกเดินทางตามถนนเลียบชายฝั่ง

ด้วยใจหวังตากลมให้สมฝัน
อีกชมวิวทิวทัศน์งดงามครัน
ได้สร้างสรรค์งานเขียนเต็มอุรา

๑ ถึงแหลมแทนสมช่อเป็นแท่นแหลม
ค่ายพักแรมดูกลื่อนนิมมนา
อากาศดีสวยสดงดงามตา
เห็นคุณค่าธรรมชาติที่แท้จริง

๑ พันไปอีกเป็นสะพานคลองบางสน
มีผู้คนนำเรือมาทอดนั่ง
หลังจากนำปลาไปขายไม่ประวิง
เรือจอดทิ้งเอาไว้ใกล้สะพาน

ตลาดนัดริมสะพานคลองบางสน
มีผู้คนจับจ่ายเต็มสถาน
พากันชอบช่วยกันหิ้วเหลื่อประมาณ
กิจการตลาดนัดนิยมไป

๑ ถึงบ่อเมหาดยาวขาวสะอาด

ริมชายหาดมีร้านอาหารขาย

บรรยากาศหาดนี้แสนสบาย

เมื่อยามสายอาทิตย์ส่องแดดร้อนลง

หาดปะทิวหลายที่แลลึกลับ

ถ้าดับทุกที่เกินประสงค์

อันตัวฉันนั้นมีเจตจำนง

ใจพะวงถึงหนทางที่ห่างไกล

๑ ออกเดินทางต่อไปใจมุ่งมั่น

กลางอารัญเจียบเหงาขอกราบไหว้

เจ้าป่าเขาขอให้ลูกนั้นปลอดภัย

เดินทางไปถึงที่ส่วนพระองค์

ถนนเลียบทะเลตลอดสาย

เห็นหาดทรายสวยงามสมประสงค์

ธรรมชาติสร้างมาอย่างบรรจง

ไม่ได้ลงแวะชมผ่านเลยไป

๑ ถึงบางจากชื่อนี้มีความหมาย
ฟังใจหายคำจากคิดสงสัย
ประวัติความเป็นมาคืออะไร
คงจากไปด้วยห่วงหาแสนอาวรณ
บางจากนี้มีหาดสวยงามนัก

คนรู้จักกล่าวขานอุทาหรณ์
แหล่งสงบบมูมสบายคล้ายรู้ร้อน
ที่พักผ่อนหย่อนกายหายปลิดทิ้ง

หาดทุ่งชาวหาดยายไ้อ้หาดไข่น้ำ
เลยแวะเข้าชมวิวิธมใจยิ่ง
เจียบสงบบมูมสบายอย่างแท้จริง
สายน้ำวังหาฝั่งดังโครมครืน
ลมพัดฉิวมาต้องไปไม้ไผ่
พาจิตใจคิดถึงเขาแล้วสดชื่น
หน้าที่งานของเขาไม่ยากฝืน
เวลานี้เป็นอื่นคิดน้อยใจ

๑ ต้นมะพร้าวเรียงรายเต็มชายหาด
เหมือนวาดภาพตอนเด็กครูสอนให้
มีอาทิตย์มีภูเขาคู่กันไป
แต่ใจฉันตัวฉันรำพันลา
คิดถึงรักขึ้นมาก็ใจหาย

มองไปปลายฟ้าไกลใจอ่อนล้า
ฝักทะเลภูเขาผ่องนกลา
บอกเขายามนี้ฉันทเหงาใจ

ร้านข้าวต้มร้านกาแฟสิงล่อใจ
เลยเข้าไปเฝ้าต่อพาที
แวะชมไปหมู่บ้านริมชายหาด
ไม้ประมาทคนแปลกหน้ามาถึงที่
เรือตังเกอดแน่นเศรษฐกิจดี
ปลาปู้มีเต็มลำนายแพ

อีกทั้งหมึกสดสดและหมึกแห้ง
 คงไม่แพงฉันได้แต่จะแจ้ง
 ใ้วันกลับมาหาถึงเรือนแพ
 ซื้อฝากแม่ของมากมายสบายใจ

๑ ถึงบางแหวนถิ่นเก่าที่เคยอยู่
 ต้องเชิดชูครั้งก่อนเคยอาศัย
 บรรยากาศชนบทหนทางไกล
 กลับเปลี่ยนไปหนทางพลับเจริญ

แวะเข้าไปนมัสการหลวงพ่อรุ่ง
 กลิ่นหอมฟุ้งเทียนธูปนำสรรเสริญ
 ขอพลังแรงใจให้ดำเนิน
 ความเพ็ดเพลินกับงานอย่างสร้างสรรค์
 หลวงปู่รุ่งเคราเหล็กวัดบางแหวน
 สิ่งหวงแหนยึดเหนี่ยวเหมือนสวรรค์
 ของผู้คนใกล้ไกลค่อนันต์
 มหัศจรรย์เลื่องลือขจรไกล

ศรี

เหมือนมณีมีค่าอันยิ่งใหญ่
กราบบูชานมัสการสบายใจ
ผลยิ่งใหญ่จงบันดาลประทานพร
ขอตั้งจิตอธิษฐานบันดาลให้
อุปสรรคสิ้นไปไม่เหลือกลอน
หลวงพ่อรุ่งอาของอลงกรณ์
ส่องสะท้อนความสำเร็จสมเจตนา
ลูกขอฝากพี่น้องพ่อแม่ด้วย
โปรดจงช่วยคุ้มครองป้องรักษา
ตัวลูกนี้ต้องจากพรากบ้านมา
โชคชะตาบันดาลให้ห่างไกล

๑ ถึงวัดเก่าเห็นรูปปั้นอินทอง

ยามลมต้องจิวรปลิวไสว
 ประดิษฐานในศาลาริมสระใหญ่
 แวะเข้าไปนมัสการด้วยศรัทธา
 จดรูปเทียนหอมตลบอบอวลทั่ว
 หม่นหม่นมัวสลัววันขึ้นหรรษา
 ก้มเรียบราบกราบองค์พระปฏิมา
 อภิวัตน์วันทาอุทิศงาม

ขอเดชะพระดีปูอินทอง
 ใจผูกผ่องตั้งจิตแก้วทั้งสาม
 เกิดชาติใดให้พบสุขทุกโมงยาม
 รูปร่างงามตามกรรมที่ทําไป
 อันธพาลผลาญข้าอย่าได้พบ
 ขอประสพพบคนที่ผ่องใส

ทุกคนรักเลศลำนน้ำใจ

เหตุเกศภัยไกลห่างเส้นทางดี
ได้เล่าเรียนเพียรรู้เป็นครูไทย
ได้รับใช้ประเทศชาติเป็นราศี
กลกลอนกานท์ผ่านฟ้าแหว่ววาทิ
มอบชีวิพลีไว้ให้แผ่นดิน

จดงามตามลี้ลาของชาตินินทร์

ประกอบกลืนกระดังงามาแต่ไกล

ดังประปาถังใหญ่ดูสูงดิบ
เหมือนถูกหีบจากเทวประทานให้
บ้านบางแหวนมีน้ำสะอาดกิน
สุขสบายทุกบ้านชุ่มฉ่ำเย็น
ไม่ยุ่งยากลำบากดังแต่ก่อน
กลับมองย้อนครั้งอดีตยังนึกเห็น
ต้องหาน้ำมาใช้แสนลำเค็ญ
มิได้เช่นปัจจุบันแสนสบาย

ง

กาตาลงเลื่องลือถึงแดนไกล
 ความเลื่อมใสศรัทธาประชาชน
 ศาลาใหญ่โอโถงบนเนินสูง
 เป็นแรงจูงความศรัทธาจากทุกหน
 ท่านสร้างวัดกลางป่าเขาให้ผู้คน
 กิจนิมนต์ไม่เว้นว่างเรื่องการบุญ

ทั้งเรื่องเจิมเรื่องเทศน์ท่านเก่งนัก
ที่ประจักษ์สิ่งร้ายกลายเป็นดี
กลับกลายเป็นอุปถัมภ์คำเจ้าคุณ
ความว้าวุ่นที่พบจะหลบไป
เวลานี้เป็นเวลาท่านจำวัด
เจียบสังเกตดูเหงามากว่าที่ไหน
เมื่อไรที่ตื่นมาท่านเต็มใจ
ต้อนรับผู้กราบไหว้ด้วยศรัทธา
ขึ้นบ้านใหม่งานพิธีคนนิยม
ด้วยชื่นชมปฏิบัติเคร่งหนักหนา
ทั้งสมาธิ ฌาน ศีล ปัญญา
ท่านนำพาสังคมให้ปลอดภัย
ท่านชอบเล่าเมื่อครั้งยังธุดงค์
จิตมั่นคงสมาธิพิชิตได้
ไปพม่าป่าเขาลำเนาไพร
ต้องอาศัยนอนถ้ำอัมพวัน

เจอสัตว์ป่าดุร้ายหลายชนิด
 แต่ดวงจิตแข็งกล้าอย่างมุ่งมั่น
 ไม่นึกกลัวอันตรายกล้ากรายกัน
 ฝ่าปากบันสมาริเลิศเกิดปัญญา

บทประพันธ์ของครูทองบนเนินสูง

ตอนอายุได้ฝุ่นเกยกระหน่ำมา
 สิ่งมีค่าบ้านเรือนราบคาบไป

แต่ศาลาอาจารย์ทองบนเนินสูง
 เหมือนนกยูงยืนได้ลมบนเขาใหญ่

ศาลาท่าน้ำอัศจรรย์ใจ เหตุไฉนพายุร้ายไม่กรายกล้า

๑ ตะวันกลายบ้ายคล้อยเลื่อนลอยลวง
เมฆบังดวงสุริยาพรางฟ้าคล้า
กายความร้อนผ่อนคลายสายฝนพรา
ชุ่มชื้นน้ำคำดื่มจนลิ้มตน
ปล่อยอารมณ์สมเหงาได้ตันโศก

ลมโบยโบกหยอกล้อเกล้าคลอฝน
นั่งอยู่เดียวเปลี่ยวราวนาวกมล
กล้ากลืนจนหม่นฟ้าน้ำตาเรา

๑ ถึงท่าแอดดินงามชมหมู่เกาะ
ที่เฉพาะจุดชมวิวให้คลายเหงา
วัดท่าแอดสวยเด่นอยู่เนินเขา
ใครใครเล่าต้องแวะเข้านมัสการ

บนศาลาสูงใหญ่อดังการ

ผู้คนผ่านราบรื่นแสนชื่นใจ

ขอชีวิตเนรมิตพรยิ่งใหญ่

กราบเจ้าแม่กวนอิมอย่างปลื้มใจ

แล้วขึ้นไปบนเขาสูงเพื่อกราบพระ

พุทธชินราชประดิษฐานอยู่บนเขา

ฉะนั้นเราขึ้นบันไดไม่ลดละ
ถึงเขาสูงแคไหนยอมสละ
เพื่อกราบพระบูชาด้วยตั้งใจ

กว่าจะเดินถึงจุดหยุดหลายครั้ง
ต้องระวังเดินก้าวสะดุดได้
เร็วแรงน้อยเดินขึ้นแทบไม่ไหว
เพื่อกราบไหว้บูชาท่านพระคุณ
พรยิ่งใหญ่ทั่วฟ้าที่วาลิศ
พรประเสริฐสิ่งไหนขอเกือหนุน
ขอบุญที่เคยทำจงคำจุน
ความข้องขุ่นวุ่นวายผ่อนคลายไป
ใครเคยคิดข่มเหงกะเนงร้าย
ให้แพ้พ่ายภัยตนพ้นหนีหาย
คอยคุ้มครองป้องกันอันตราย
พ้นอบายจากเหวเรื่องเลวทราม

๑ วัดท่าแอดหลวงตาจงเป็นผู้สร้าง

ชี้นำทางคำสอนทั่วเขตขาม
มีปรัชญาชีวิตให้คิดตาม
เห็นความงามแห่งชีวิตและจิตใจ

อยู่บนเขามองเห็นวิวทิวทัศน์
ช่างผูกมัดตรึงจิตฤทัยไว้
มองหมู่เกาะกลางทะเลทั้งน้อยใหญ่
ทิวไผ่ไพรพรายป่าชายเลน
เห็นแหลมสนเกาะเตียบตะวันตก
แสงสะท้อนลำน้ำได้มองเห็น
ความงดงามมองจากเขาแสนชัดเจน
เดินตระเวนรับลมและชมวิว

ความว่างสงบอยากพบเห็น
หลวงตาจงชี้นำให้ทำเป็น

ขอว่างเว้นจากงานเรื่องการสอน

แล้วเดินทางต่อไปใจเป็นสุข

ลิ้มความทุกข์ด้วยตรับฟังอุทาหรณ์

แล้วกราบลาหลวงตาจงท่านให้พร

คำสั่งสอนอิมบุญคงหนุนนำ

๑ ได้มาถึงวัดเก่าชื่อปากสระ

วัดมีพระสองรูปอุปัฏฐัมภ์

เดินไปชมสระใหญ่ น้ำสีดำ

สุขใจถ้าได้เห็นเป็นขวัญตา

มีโบสถ์น้ำหลังเก่าทำด้วยไม้
ยื่นลงไปกลางสระงามหนักหนา
เจ้าอาวาสได้เล่าให้ฟังว่า
แต่เดิมมาใช้บวชพระในโบสถ์นี้
เป็นโบสถ์น้ำไม่ต้องฝังฐานิคมิต
คนทั่วทิศได้มาชมสมศักดิ์ศรี
อีกทั้งกล้วยไม้ น้ำก็มากมี
ดอกทั้งปีในสระน้ำสีดำน

๑ หาดถ้ำรงถึงแล้วบ้ายแก้เก้

เปลี่ยวใจแท้สะพานปลาตอนฟ้าคล้า
 ทอดออกไปในทะเลคลื่นกระหน่ำ
 หาดทรายซ้าซัดมานานักลัวเกรง
 นั่งมองด้วยดวงใจแสนวิตก
 เมื่อเห็นนกโฉบเหยื่อเหมือนข่มเหง
 ต้อยดีวิดเพียวร้อนบินร้องเพลง
 ช่างครืนเครงได้เห็นสุขอรา
 เรือประมงจอดเรียงรายเต็มชายหาด
 เหมือนวางมาดนักสู้ผู้เก่งกล้า
 แต่ละลำความยาวก็หลายวา
 แสนล้ำค่าได้หาปลาเลี้ยงผู้คน

บรรยากาศยามนี้สวยงามนัก
 จันหลงรักหาดแห่งนี้ไม่ลงน
 สุขสบายเหมือนชีวิตได้หลุดพ้น
 ในวังวนความวุ่นวายคลายทุกข้อใจ

แต่ละคนหอบพะรุ่งพะรังไป

ดูสุขใจเขาสนุกอยู่กับงาน

ยิ่งจวนเย็นเหล่านกกาพากันร้อง

ตะโกนก้องทั่วทิศอย่างอาหาญ

เพราะไม่มีใครกล้ามาระราน

แสนชื่นบานท้องถิ่นนี้เป็นของเขา

ถนนยาวทอดคู่แนวชายหาด

น้ำสะอาดคลื่นเรียบดูเจียบเหงา

ทะเลงามยามเย็นคลื่นบางเบา

คิดถึงเขาขึ้นมาเฝ้ารำพึง

ไอ้ป่านนี้ทำอะไรอยู่ไหนหนอ
ขอตัดพ้อกล่าวคำรำพันถึง
ฝากสายลมทะเลยังหวานซึ่ง
ประหนึ่งสายใยรักของคนไกล
มองผู้คนเรียงรายอยู่ชายหาด
ช่างประหลาดความอดทนขอเลื่อมใส
ขยันหาปลากุ้งหอยเลี้ยงชีพได้
ชุมทรัพย์ค่ายิ่งใหญ่ทวีคูณ
ทะเลนั้นเป็นที่สร้างชีวิต
พรหมลิขิตอยู่ได้ไม่สาบสูญ

แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำให้เพิ่มพูน ไว้ประกอบอาหารเรือการครัว

สองข้างทางยามนี้ดูน่ากลัว
แต่เนินทรายยวนยั่วคะนองตน
รู้มาว่าภูเขาทรายแห่งนี้
สถานที่แปลกตาน่าฉงน
ใครพบเห็นใครศึกษาทุกหมู่ชน

มหัศจรรย์ดินพินนาสนใจ

อย่าเลยเราเอาไว้โอกาสหน้า
วันนี้หนาไปก่อนค่อยมาใหม่
เราเป็นหญิงค่าแล้วไม่ปลดอภัย
ทำอะไรก็ดูอันตราย

๑ ได้มาถึงวิจัยส่วนพระองค์
ไม่พะวงถึงที่พักเขาจัดให้
ความเจ็บเหงาเศร้าโศกปลดทิ้งไป
ความตั้งใจจะศึกษากลับมาแทน
มีอะไรอีกมากมายให้ค้นพบ
ที่สงบธรรมชาติน่าหวงแหน
แม้เดินทางมาไกลจากต่างแดน
ช่างสุดแสนปลาบปลื้มในดวงใจ

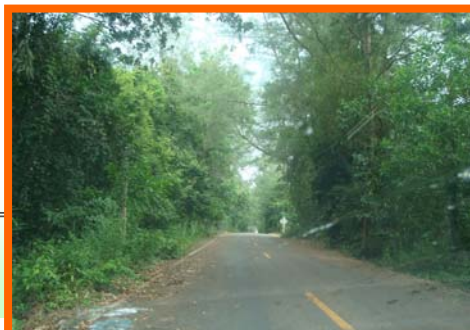
สถานที่ยามนี้เจียบสงบ
ใครได้พบปรารถนาอยู่อาศัย
คนที่บ้านถึงแม้แสนห่วงใย
แต่ปลื้มใจได้มาเส้นทางดี

๑ พอเรารู้จริงกลิ่นรวยรินริน

ลมโชยขึ้นข้อผกาเริ่มราตี
กลิ่นพะยอมหอมเข้าเราได้ดี
ดอกจำปีคลี่กลีบดอกปีบบาน
ท้องฟ้าแสงสว่างแจ้งรุ่งแสงทอง
วิหคร้องซ้องรับร่วมขับขาน
ออกเดินท่องล่องหาดสืบตำนาน
จิตเบ่งบานสุขยิ่งชวนชื่นชม

งามฟ้าใส่น้ำสวยทะเลเรียบ
สุดจะเปรียบมณีนกฉ้างงาม
ดูเพชรนิลจินดาน่านิยม
เปรียบผ้าไหมหอมลุ่มโอบอ้อมไพร

๑ วันนี้แล้วซิหนาชมสถาน
แดนกันดารป่าเขาที่กว้างใหญ่
พื้นที่ส่วนพระองค์สงวนไว้
เป็นรอยไร่ให้ผู้คนสืบตำนาน

แปลงสาธิตพืชเกษตรใบเขียวคล้า
มรดกล้ำค่ามหาศาล
ปลูกมะพร้าวแซมส้มโออลังการ
ผลยาวนานสร้างพื้นที่ได้คุ้มค่า
พืชเกษตรชาวบ้านรณรงค์
นำมาส่งทดลองให้กันคว่า
เป็นสินค้าแปรรูปได้เงินตรา
ผลิตมาจากมะพร้าวเป็นน้ำมัน
ผลิตผลมีค่าน่าประสาน
หลายประการเห็นคุณที่สร้างสรรค์

ใช้ทำเครื่องสำอางวิเศษครั้น
ตลาดนั้นมีเท่าไรไม่เพียงพอ

เมื่อนำเอืงาหรอขงนทลทลทล

กลั่นโดยใช้ความเย็นที่เพียงพอ
แล้วจึงก่อหยดมาเป็นน้ำมัน

เห็นเข็มป่ามีดอกเป็นสีส้ม
 ดินมีขมิบใหญ่ด้วยใบหนา
 คล้ายผักพุ่มจำผิดปริศนา
 กลาดเกลื่อนตาพรรณไม้ให้ได้ชม
 มะนาวฝีมะม่วงป่ากระดุกไก่อ่
 มองทิวไม้มีฟ้าเป็นผ้าห่ม
 ยามเดินไปบนยอดเขาได้ต้องลม
 เสียงระงมจักจั่นสนั่นไพร

ธรรมชาติยามนี้บนยอดเขา
 ร่มชะเมาไว้พักร้อนผ่อนคลายได้
 เห็นทะเลหมู่เกาะสะท้อนใจ
 คิดถึงใครกันเล่าเฝ้ารำพัน

มองพฤษภาในสวนป่าไม้หาดูยาก
คงต้องฝากความทรงจำที่สร้างสรรค์
อนุรักษ์ธรรมชาติไว้ครบครัน
องค์เทวัญขวัญฟ้าของชาวไทย
พื้นที่สวยติดทะเลริมชายหาด
น้ำสะอาดหาดงามจิตผ่องใส
ไม้พันธุ์ดีที่อนุรักษ์ไว้
กระแตไต่ไม้เสม็ดขุนต้นพลอง
มังคุดป่าอ้อยช้างและตังหน
มีปะปนเล็กใหญ่เป็นคู่สอง

พริกไทยดงโง้งกางบงงามผุดผ่อง
 ยามแดดส่องลอดมาในป่าดง
 กระแตไต่ไม้หนามเค็ดเสม็ดชุน
 ชื่อคุ้นคุ้นพุ่มสวยามระหง
 ต้นพันจำหินแดงดูมันคง
 ใครประสงค์ศึกษาหาตำนาน

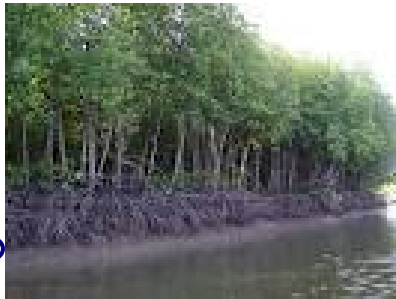
โครง
 สดเป็น

ธรรมชาติหาดบางเบ็ดประเสริฐการ
 มีค่าปานเพชรน้ำหนึ่งของแผ่นดิน
 เป็นที่ส่วนพระองค์หลายร้อยไร่
 อรุณรักษ์ไว้ให้ประชาได้เกื้อหนุน

หาหมยาคหากษาดผู้เจือจุน กลิ่นหอมกรุ่นธรรมชาติอย่างแท้จริง

๐

จะไม่ยอมให้ใครทำลายหนอ

ต้นไม้ทุกชนิดยืนต้นรอ

ผู้มาขอศึกษาอย่างเต็มที่

ต้นไม้ทุกพันธุ์นั้นมีชื่อ

ต่างเลื่องลือใครศึกษาก็มาได้

คนต่างแดนมาชมทั้งหญิงชาย

พื้นที่ร่อยกว่าไร่ถวายเป็นองค์

ติดทะเลแสนงามหาดบางเบ็ด
 ช่วยก่อเกิดงานวิจัยสมประสงค์
 ธรรมชาติครบครันยังยืนยง
 อานิสงส์พระองค์มอบปากคลองเอย

คำศัพท์จากเรื่อง

แก้มลิง

โครงการพระราชดำริในรัชกาลที่ ๙
 เป็นโครงการแก้ปัญหาน้ำท่วม

เกลียว	สิ่งที่มีลักษณะเป็นรอยพันหรือบิด โดยรอบต่อเนื่องอย่างส่ววนหรือ ตะปูกวางหรือเชือกที่พัน เป็นต้น
เคหา	เรือน, ที่อยู่
จน	สงสัย, ไม่แน่ใจ, แคลงใจ
น้ำป่า	น้ำที่มาจากในป่าอย่างรวดเร็ว
ประวิง	หน่วงไว้ให้เนิ่นช้า, ถ่วงเวลา
พนาศรัย	ผู้อยู่ป่า
พระปฎิมา	พระพุทธรูป
ยับเยิน	เสียหายปนเปื้อน, ย่อยยับ
ระหกระเหิน	คั่นคั่นไปด้วยความลำบาก
รำพัน	พรั่ำพรรณนาตามอารมณ์
เรือดั่งเก	เรือหาปลา
เศรษฐกิจ	งานอันเกี่ยวกับการผลิตการจำหน่าย จ่ายแจกและบริโภคใช้สอยสิ่งของ ต่าง ๆ ของชุมชน

ลำดับ	ฟัง
อธิบาย	ตั้งใจมุ่งมั่นอย่างใดอย่างหนึ่ง, ตั้งจิต ขอต่อสิ่งที่ตนนับถือว่าศักดิ์สิทธิ์เพื่อ ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง
อภิวาท, อภิวาทน์	การกราบไหว้
อลงกรณ์	การตกแต่ง, การประดับเครื่องตกแต่ง , เครื่องประดับ
อุทาหรณ์	ตัวอย่างที่ยกขึ้นมาอ้าให้เห็น, สิ่งหรือ เรื่องที่ยกขึ้นมาเทียบเคียงเป็น ตัวอย่าง
อุปถัมภ์	การกำจุน, การกำชู, การเลี้ยงดู

แบบฝึกทักษะการอ่านเรื่อง นิราศหาดบางเบ็ด

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถาม โดยเขียนตอบลงใน
กระดาษคำตอบที่แจกให้

๑. นักเรียนคิดว่า นิราศหาดบางเบ็ด มีลักษณะ
เด่น ในเรื่องใดบ้าง เพราะอะไร

๒. จงบอกสาระสำคัญของบทประพันธ์ต่อไปนี้

“มาถึงคลองหัววังพนังดัก ปลื้มใจนักทุกคราที่ได้เห็น
ชาวชุมพรมิสุขทุกเช้าเย็น พันทุข์เจ็ญด้วยพระกรุณา
โปรดให้สร้างแก้มลิงเก็บน้ำไว้ นำไปใช้ในคราวมีปัญหา
ถึงฝนตกน้ำป่าไหลหลากมา สุขอุราน้ำไม่ท่วมแล้วชุมพร”

๓. นักเรียนคิดว่านิราศหาดบางเบ็ด ให้ความรู้เรื่องอะไรบ้าง

๔. นิราศหาดบางเบ็ดนี้ถือได้ว่า สื่อสารทั้งด้านชาติ
ศาสนา พระมหากษัตริย์ เศรษฐกิจ สังคม นักเรียนเห็นด้วย
กับคำพูดนี้หรือไม่ อธิบายเหตุผล

๕. ข้อคิดอะไรบ้าง จากนิราศหาดบางเบ็ดที่นักเรียน
สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

กิจกรรมเสนอแนะ

ให้นักเรียนหาโอกาสนำผู้ปกครองไปเที่ยว
สถานที่ท่องเที่ยวที่กล่าวไว้ในนิราศหาดบางเบ็ด แล้ว
เขียนเรียงความเกี่ยวกับความประทับใจ ๑ เรื่อง พร้อม
ตั้งชื่อเรื่อง

บรรณานุกรม

พรพรรณ ธารานุมาศ. ถำนวนการเขียน. พิมพ์ครั้งที่๔.

กรุงเทพฯ: บรรณกิจ, ๒๕๔๔.

เขาวลัักษณ์ ชาติสุขศิริเดช เรียงถ้อยร้อยกรอง. กรุงเทพฯ :

อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๔๓.

รังสิมันต์ นิมรักษ์. การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน.

กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, ๒๕๕๐.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์,

๒๕๔๖.

สุจิริต เพียรชอบ. ศิลปะการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๔๐.

